

Opfattelse, og den deles af mine Meningsfæller i Udvalget, at hvis man er i Stand til at gennemføre en saadan Omordning med eet Slag — det vil altsaa sige, at man ikke blot yder mere i Skalaens ene Ende, om jeg for Kortheds Skyld maa sige saaledes, men straks borttager en Del af det, der findes i Skalaens øverste Ende —, vil det kunne gennemføres, uden at den Udgiftsforøgelse, der her bliver Tale om, overhovedet kan komme i Betragtning i det samlede Beløb, som Aldersrenteloven kræver aarligt. Vi tvivler ikke om, at der *juridisk* ikke vil være noget til Hinder for, at Aldersrenten kan unddrages nuværende Aldersrentenydere, som har Indtægter og Formuer, der ligger over de Grænser, som vil give Adgang til at faa Aldersrente, hvis denne Ordning vedtages. En anden Sag er det imidlertid, om den højtærede Minister mener, det vil være *rimeligt* at tage Aldersrenten fra nogle, som en Gang har faaet den tilstaaet. Jeg vil dog hævde, at for de Personer, hvorom Talen her er, er den aarlige Aldersrentenydelse i Virkeligheden saa ringe, at den ikke kan antages at spille nogen synderlig stor Rolle for deres Økonomi. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Ministers Overvejelse, om vi ved Gennemførelsen af den af os foreslaaede Ordning kunde baade give og tage under eet, hvorved de finansielle Virkninger vilde blive i allerhøjeste Grad minimale. Jeg skal tildele mig at gøre opmærksom paa, at ved de Forslag, vi her stiller, vil for et Ægtepar i København den Maksimalindtægt, som overhovedet giver Adgang til at faa Aldersrente, blive nedsat til 1 732 Kr., efter den gældende Lov er denne Maksimalindtægt 2 236 Kr., og efter Ministerens Forslag vilde den være blevet 2 489 Kr. Vi nedsætter med det samme Maksimalformuen for et Ægtepar, hvoraf den ene er fyldt 65 Aar og den anden mindst 68 Aar, her i København til 21 650 Kr., den er efter den gældende Lov 27 825 Kr. og vilde efter Ministerens Forslag være blevet 29 863 Kr. Paa samme Maade paa Landet; for et Ægtepar, hvoraf den ældste er fyldt 68 Aar, nedsætter vi Maksimalindtægten til 1 315 Kr., efter den gældende Lov er den 1 505 Kr. og vilde efter Ministerens Forslag blive 1 726 Kr. Paa samme Maade er de 3 Maksimalformuegrænser henholdsvis 16 436 Kr., 18 812 Kr. og

21 575 Kr.; at der naturligvis samtidig paa Grund af Ændringen i selve Satserne sker visse Ændringer i de minimale Aldersrenter, skal jeg ikke opholde mig ved.

Hvis vi som et andet Eksempel vil tage en enlig Mand, der er fyldt 68 Aar, bliver i København efter vort Forslag Maksimalindtægten 1 204 Kr., medens den efter den gældende Lov er 1 428 Kr. og efter Ministerens Forslag vil blive 1 726 Kr. De tilsvarende Maksimalformuer er henholdsvis 15 050 Kr. og 16 606 Kr. og 21 575 Kr. Man ser, hvorledes vort Forslag i Sammenligning med Ministerens i høj Grad indskrænker Kredsen af Aldersrentenydere. Paa Landet vilde Maksimalindtægten, som overhovedet giver Adgang til at faa en Aldersrente paa 50 Kr., for en enlig Mand, der er fyldt 68 Aar, være 950 Kr., efter den gældende Lov er den 1 020 Kr., efter Ministerens Forslag vilde den være 1 284 Kr. De tilsvarende Maksimalformuer er henholdsvis 11 875 Kr., 12 756 Kr. og 16 050 Kr. Jeg nævner disse Tal, fordi jeg mener, det har sin Interesse, at de findes i Rigsdagstidende, saa at de, der maatte interessere sig for det, vi her foreslaar, og maatte ønske at undersøge den Maade, hvorpaa vi søger den stillede Opgave løst, og at have Sammenligningsmateriale i Forhold til den gældende Lov og i Forhold til Ministerens Forslag, kan finde Oplysninger i saa Henseende i Referatet af Rigsdagens Forhandlinger.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at give et Eksempel paa, hvorledes dette Forslag vil virke med Hensyn til Ydelsen til den enkelte, eftersom hans Indtægt varierer. For et Ægtepar i en Landkommune, hvor begge er fyldt 65 Aar, vil ved en Indkomst paa 100 Kr. Tilvæksten til den nuværende Aldersrente blive 84 Kr., ved en Indkomst paa 200 Kr. bliver Tillæget 34 Kr., men allerede ved en Indkomst paa 300 Kr. og opefter sker der pr. 100 Kr. Fradrag af henholdsvis 16, 66, 91, 116, 141, 141, 166 og 222 Kr., saaledes at for et Ægtepar i en Landkommune vil allerede ved en Indkomst af henimod 1 000 Kr. Aldersrentenydelsen være bortfaldet, medens det efter den gældende Lov med en Indkomst paa 1 000 Kr. endnu vil faa en Aldersrente paa 225 Kr. Man vil se, at derigennem begrænses i betydelig Grad Tallet paa Aldersrentenydere samtidig